

geadgang. Klager over stiftsøvrighedens afgørelser rettes helt naturligt til Kirkeministeriet, som så træffer endelig beslutning.

Endelig omhandler lovforslaget for det tredje også et element om spredning af aske efter afdøde personer. Der er tale om forenklinger af proceduren, idet der ikke længere skal søges om tilladelse til at sprede asken over åbent hav. Der er tale om en virkelig afbureaukratisering, om end den ikke fylder så meget i den store sammenhæng.

Tillige ligger der også i forslaget et ønske om at ophæve en utidssvarende bestemmelse om medlemskab af en ligbrændingsforening.

Sammenlagt er det et lovforslag med små ændringer af loven om begravelse og ligbrænding, men for nogle borgere vil de foreslåede ændringer have stor betydning, og kan man så med de her små ændringer imødekomme disse borgere, ja, så er det jo slet ikke så tosset.

Venstre kan anbefale lovforslaget til videre behandling.

Kl. 10:10

Formanden:

Der er ingen, der har bedt om korte bemærkninger. Tak til hr. Per Bisgaard. Den næste ordfører er fru Karen Klint.

Kl. 10:10

(Ordfører)

Karen J. Klint (S):

Jeg kommer nok til at indrømme, at jeg synes, at det er en dejlig dag i dag, ikke mindst på grund af det lovforslag, vi står med her, så det er ikke kun, fordi solen skinner udenfor, så det kunne være fristende at gå en god tur i skoven, men også fordi vi nu faktisk er lidt nærmere på at kunne sætte punktum for en sag.

Nogle af os har drøftet det i rigtig lang tid, faktisk i flere år, ikke mindst med foreningen Løvfald og med god opbakning fra nogle skovbesiddere i Danmark, altså at man netop får mulighed for at komme i neutral jord i et skov- og naturområde, lige så vel som ens aske kan komme i havet, når man er død.

Vi synes faktisk, det er dejligt, at der nu ser ud til at være et samlet Folketing, der bakker op om det, så det var jo rigtig godt, at vi fik lidt hjælp fra stiftsøvrigheden på et tidspunkt til at finde frem til, at det egentlig kun var en lille linje i begravelsesloven, netop med hensyn til at der var et kapel, der ville være for meget, hvis man skulle følge den eksisterende lov, for muligheden for, at kommunerne kan etablere begravelsespladser, har jo sådan set altid været der. Vi

synes, at den tekst, der er i lovforslaget her, er så fin, at vi giver den vores helhjertede opbakning.

Hvad angår de andre par punkter, der er med i lovforslaget, synes jeg lige, jeg vil understrege i forbindelse med decentraliseringen af kompetencen, at når man flytter kompetence ud til stiftsøvrigheden, så behøver nogle ikke at få sådan nogle forkerte ideer om, at man så helliggør noget af kompetencen, for stiftsøvrigheden er jo både en biskop og direktøren for statsforvaltningen. Så forslaget går faktisk på to ben her, så de borgere, som kan have problemer med at henvende sig til en repræsentant for folkekirken, så også har en fuldstændig neutral adgang til at henvende sig her. Så også tak for den gode idé, der ligger i det.

Vi synes også, det er fint at decentralisere kompetencen vedrørende adgang til spredning over hav. Vi synes så også bare, at man skal lytte til det høringssvar, som vi først har set, efter at vi har drøftet forarbejdet med ministeren.

Der er et af høringssvarene, der gør opmærksom på, at man f.eks. i forbindelse med et pludseligt dødsfald nok ikke har nået at skrive under på, at man gerne vil have, at asken kommer i havet. Så vi vil godt lige drøfte, om der er andre muligheder for, at man kan bevare den lette adgang her, end at det lige alene er ved ens egen underskrift.

Men ellers bakker vi op om lovforslaget.

Kl. 10:13

Formanden:

Der er ikke nogen, der har ønsket korte bemærkninger. Tak til fru Karen J. Klint. Så er det hr. Jesper Langballe som ordfører.

Kl. 10:13

(Ordfører)

Jesper Langballe (DF):

Lovforslaget tilsigter en afbureaukratisering, og det er som hovedregel et prisværdigt formål, men det gælder ikke absolut.

I forbindelse med hvordan vi behandler vore afdøde, kan en vis bureaukratisk træghed faktisk godt virke dæmpende på visse pårørendes sværmeriske påfund, som den døde måske slet ikke ville have billigt, hvis han eller hun havde været i stand til at gøre sin indflydelse gældende. Men den døde kan som bekendt ikke mere tale med, og det pålægger de levende – såvel de pårørende som begravelsesmyndigheden, dvs. præsten i det sogn, hvor den døde boede – en ufravigelig forpligtelse til at sørge for, at der intet sker med den dodes støv, som strider mod den dodes ønsker.